

[Damsgaard.]

at alle Bestræbelser for at højne Kvaliteten af Ostproduktionen bør støttes, og det gælder i øvrigt ikke blot Ost, det gælder alle Mejeriprodukter. Det bliver først og fremmest ved fremragende Kvalitet, at vi skal hævde os i den fremtidige Konkurrence, og alle støttende Foranstaltninger hertil, ogsaa i Form af Lovgivning, bør fremmes.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 385 af 22. Februar 1939 om Forhandling, Udførsel og Indførsel af Æg og Ægprodukter samt af Lov Nr. 42 af 11. Februar 1942 om Tillæg til nævnte Lov.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3387; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2863).

Sagen sattes til Forhandling.

Heilesen: Paa Baggrund af, at den nuværende Æglov af 22. Februar 1939 kun har virket i de unormale Krigsaar, finder man det fra Producenternes Side ganske rimeligt, at Landbrugsministeren foreslaar en Forlængelse af Loven uændret, for at man kan se, hvorledes Loven vil virke i normale Aar, og for at der kan blive Tid til at foretage en grundig Overvejelse af Lovens Bestemmelser. Den nuværende Bestemmelse i Lovens § 5 om Fradragsregler eller Underbetaling paa Sekundaæg virker med et mildt Ord meget uheldigt, idet man med denne Lovbestemmelse slet ikke har naaet det tilsigtede Maal. Bestemmelsen omgaas og overtrædes i mangfoldige Tilfælde, og Producenterne finder det nærmest latterligt, at der skal gives skriftlig Kvittering for Fradrag af 6—10 Øre. Naar Loven kommer til Revision, vil Producenterne søge indført en anden Form for Kvalitetsbetalingen, som kan betyde en Højnelse af Ægkvaliteten.

I øvrigt vil jeg gerne henvise til § 8 i

Loven, der har været suspenderet i hele dens Løbetid, og som omfatter Myndighedernes Tilsyn med Rugerierne.

Da Loven er en Bemyndigelseslov, vil jeg henstille til Landbrugsministeren, at denne Lovparagraf først sættes i Kraft efter Forhandling med Producentrepræsentanterne baade for Æg og Fjerkræ, og at Forhandling om Lovens Revision optages i saa god Tid med alle interesserede Parter, navnlig med Producenterne, at disse kan faa Lejlighed til at gøre Indstilling om Løsning af Spørgsmaalet.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Tesdorpf: Der er her Tale om to Ting, Forlængelse af Tillæg til Loven og Forlængelse af selve Loven af 22. Februar 1939. For Tillæggets Vedkommende er der ingen Problemer. Det drejer sig om Erstatningsvarer for Æg, som fremstilles af Mælkens Æggevidestoffer. Saa længe der er Brug for disse Erstatningsvarer, det vil sige saa længe der er Mangel paa Æg, er det nødvendigt, at der ikke hos Kunderne ved forkert Varebetegnelse vækkes falske Forestillinger om, at de køber Æg, naar det er Erstatning; de faar.

For selve Lovens Vedkommende, som skal forlænges, er Forholdet ikke lige saa let, for saa vidt som det, der er gennemført, er Kvalitetsbetaling, det samme, man i sin Tid gennemførte for Smør og Flæsk. Det maa siges, at Loven har virket godt i den korte Tid, man har set den virke, men det var en meget kort Tid, man saa den virke under normale Forhold. Den begyndte først at virke i Februar 1940, og allerede den 9. April 1940 var Forholdene jo saa forandrede, at man i Virkeligheden ikke ved meget om, hvordan Loven vil virke under normale Forhold. Landbrugsministeren har derfor ogsaa ved sine Bemærkninger til Lovforslaget lovet, at naar man har faaet Tid til nærmere at lægge Mærke til, hvordan denne Lov virker, skulde man ogsaa faa Lejlighed til at foretage Ændringer i Loven.

Jeg synes, der er en vis Uoverensstemmelse mellem disse Bemærkninger til Lovforslaget og Bestemmelsen om, at Loven skal forlænges i to Aar. Jeg synes, at da man fra Kapitulationen og til nu allerede